

Dosarul nr. 2ra-2097/19

Prima instanță: Judecătoria Edineț sediul Briceni (jud. A. Andronache)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liudmilei Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz împotriva Consiliului raional Briceni, Comisiei speciale pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice pe lângă Consiliul raional Briceni și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termenul de contestare a deciziei, anularea deciziei și recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz și menținută hotărârea din 2 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 10 aprilie 2017, Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Briceni cu privire la recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a adresat către Consiliul raional Briceni cu o cerere prealabilă privind recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice în anul 1941 în sumă de 196 015 de lei, invocând că anterior prin decizia Consiliului executiv nr. 29.33 din 13 iunie 1990 i-a fost atribuită recompensa pentru construcții în sumă de 2 695 de ruble și pentru animale 1 500 de ruble, iar în total 4 195 de ruble pentru bunurile confiscate în urma represiunilor politice.

A remarcat că prin restituirea sumei indicate nu a fost acoperită o parte din bunuri, motiv pentru care în cererea prealabilă a solicitat compensarea valorii a tuturor bunurilor confiscate.

A comunicat că prin răspunsul nr. 94 din 10 martie 2017 a Consiliului raional Briceni, cererea prealabilă a fost respinsă din motiv că persoanele despăgubite prin legea anterioară, prevăzute la art. II alin. (2) din Legea nr. 186 din 29 iunie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 1225 din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, nu cad persoanele supuse represiunilor politice și ulterior reabilite, care au fost despăgubite până la intrarea în vigoare a legii. Din aceste considerente organul emitent a considerat că persoana a cărei cerere a fost examinată de către comisia specială și în privința căreia a fost adoptată o decizie, nu poate depune o cerere repetată.

A invocat dezacordul cu asemenea soluție, deoarece principiul dublei despăgubiri nu a fost încălcat de către ea și faptul dat nu o împiedică să se adreseze cu alte cereri, dacă pe parcurs vor fi depistate acte convingătoare de confiscarea bunurilor în ansamblu.

A remarcat că nu a fost despăgubită anterior pentru bunurile ce formează obiectul litigiului dat, cu excepția bunurilor imobile (construcții – 2 695 de ruble) și bunuri mobile (animale – 1 500 de ruble).

Conform actelor din arhivă, în anul 1941, de la familia sa au fost confiscate următoarele bunuri mobile, necompensate anterior: 1) roadă rămasă pe un teren însămânțat cu porumb (2 ha) în cantitate de 5 000 kg cu valoare de 7 500 de lei; 2) roadă rămasă pe un teren însămânțat cu grâu (3 ha) în cantitate de 5 400 kg cu valoare de 9 180 de lei; 3) roadă rămasă pe un teren însămânțat cu floarea soarelui (3,5 ha) în cantitate de 5 250 kg cu valoare de 15 750 de lei; 4) roadă rămasă pe un teren însămânțat cu soia (2 ha) în cantitate de 3 040 kg cu valoare de 6 080 de lei; 5) roadă rămasă pe un teren însămânțat cu ovăz (1 ha) în cantitate de 2 500 kg cu valoare de 2 500 de lei; 6) roda rămasă pe un teren însămânțat cu orz (1 ha) în cantitate de 2 200 kg cu valoare de 2 200 de lei; 7) roadă rămasă pe un teren însămânțat cu fasole (1 ha) în cantitate de 900 kg cu valoare de 6 300 de lei; 8) roadă rămasă pe un sector de grădină însămânțat cu pepeni (1 ha) în cantitate de 12 000 kg cu valoare de 12 000 de lei; 9) roadă rămasă pe un sector de grădină însămânțat cu cartofi (0,5 ha) în cantitate de 4 000 kg cu valoare de 4 800 de lei; 10) porumb în știulete – 3 000 kg, în valoare de 6 000 de lei; 11) grâu alimentar – 1 500 kg cu valoare de 3 375 de lei; 12) floarea soarelui - 800 kg cu valoare de 4 800 de lei; 13) ovăz - 600 kg cu valoare de 1 740 de lei; 14) orz - 700 kg cu valoare de 2 170 de lei; 15) fasole - 600 kg cu valoare de 4 800 de lei; 16) cartofi - 600 kg cu valoare de 600 de lei; 17) nutreț combinat – 1 000 kg cu valoare de 2 800 de lei; 18) turte oleaginoase – 1 000 kg cu valoare de 2 500 de lei; 19) făină de grâu - 800 kg cu valoare de 4 000 de lei; 20) făină de porumb - 1000 kg cu valoare de 8 000 de lei; 21) ulei de floarea soarelui - 400 litri cu valoare de 5 200 de lei; 22) brânză de oi - 180 kg cu valoare de 8 100 de lei; 23) carne - 100 kg cu valoare de 2 500 de lei; 24) fructe uscate - 80 kg cu valoare de 1 600 de lei; 25) șaretă - 1 buc. cu valoare de 2 400 de lei; 26) sanie - 1 buc. cu valoare de 1 200 de lei; 27) moară de măcinat grâne - 1 buc. cu valoare de 100 de lei; 28) jgheab pentru

hrana vitei - 1 buc. cu valoare de 100 de lei; 29) ferestraie - 23 buc. cu valoare de 1 725 de lei; 30) gealău - 5 buc. cu valoare de 350 de lei; 31) baros - 1 buc. cu valoare de 60 de lei; 32) daltă - 2 buc. cu valoare de 70 de lei; 33) topor mare - 4 buc. cu valoare de 400 de lei; 34) topor mic - 4 buc. cu valoare de 180 de lei; 35) jug la ham de muncă - 3 buc. cu valoare de 2. 400 de lei; 36) sapă - 8 buc. cu valoare de 360 de lei; 37) furcă - 5 buc. cu valoare de 125 de lei; 38) greblă - 8 buc. cu valoare de 200 de lei; 39) lopată - 7 buc. cu valoare de 210 de lei; 40) treierătoare - de 1 buc. cu valoare de 300 de lei; 41) plug - 1 buc. cu valoare de 1 200 de lei; 42) grapă - 1 buc. cu valoare de 300 de lei; 43) sofa - 2 buc. cu valoare de 1 200 de lei; 44) ladă ferecată - 3 buc. cu valoare de 750 de lei; 45) scaun - 8 buc. cu valoare de 2 400 de lei; 46) lăcioară - 6 buc. cu valoare de 1 200 de lei; 47) bancă - 1 buc. cu valoare de 40 de lei; 48) pat - 4 buc. cu valoare de 1 800 de lei; 49) masă rotundă mare - 2 buc. cu valoare de 1 600 de lei; 50) masă de bucătărie mică - 3 buc. cu valoare de 600 de lei; 51) noptieră - 2 buc. cu valoare de 500 de lei; 52) șifonier - 2 buc. cu valoare de 2 400 de lei; 53) taburet - 5 buc. cu valoare de 200 de lei; 54) lână de oi - 70 kg. cu valoare de 690 de lei; 55) pânză - 3 m cu valoare de 690 de lei; 56) covor - 5 buc. cu valoare de 4 000 de lei; 57) preș din lână (artizanat) - 120 ml cu valoare de 5 400 de lei; 58) preș simplu - 24 ml cu valoare de 240 de lei; 59) plapumă - 4 buc. cu valoare de 720 de lei; 60) pernă - 12 buc. cu valoare de 720 de lei; 61) față de masă - 2 buc. cu valoare de 600 de lei; 62) fire de lână - 15 kg cu valoare de 975 de lei; 63) fire de lână în ghem - 8 buc. cu valoare de 360 de lei; 64) saci - 100 buc. cu valoare de 500 de lei; 65) farfurii mari - 15 buc. cu valoare de 105 de lei; 66) farfurii medii - 30 buc. cu valoare de 240 de lei; 67) furculiță - 20 buc. cu valoare de 100 de lei; 68) linguri - 30 buc. cu valoare de 150 de lei; 69) pahar (200 ml) - 25 buc. cu valoare de 125 de lei; 70) pahar (100 ml) - 50 buc. cu valoare de 100 de lei; 71) ceaun de 30 litri - 4 buc. cu valoare de 2 080 de lei; 72) ceaun de 16 litri - 3 buc. cu valoare de 1 050 de lei; 73) ceaun de 6 litri - 3 buc. cu valoare de 480 de lei; 74) cratiță de 20 litri - 2 buc. cu valoare de 600 de lei; 75) cratiță de 10 litri - 3 buc. cu valoare de 450 de lei; 76) cratiță de 6 litri - 3 buc. cu valoare de 270 de lei; 77) butoi pentru murături - 3 buc. cu valoare de 300 de lei; 78) butoi pentru brânză - 3 buc. cu valoare de 180 de lei; 79) butoi - 2 buc. cu valoare de 1 000 de lei; 80) oală din lut ars - 12 buc. cu valoare de 600 de lei; 81) cojoc bărbătesc - 2 buc. cu valoare de 2 000 de lei; 82) palton pentru dame - 3 buc. cu valoare de 4 800 de lei; 83) palton bărbătesc - 2 buc. cu valoare de 2 400 de lei; 84) costum de gală pentru bărbați - 2 buc. cu valoare de 3 200 de lei; 85) cizme pentru bărbați - 2 perechi, în valoare de 1 300 de lei; 86) cizme dame - 3 perechi, cu valoare de 2 400 de lei; 87) pantofi pentru bărbați - 2 perechi, cu valoare de 500 de lei; 88) ghete pentru bărbați - 2 perechi, cu valoare de 900 de lei; 89) rochie pentru dame - 5 buc. cu valoare de 1 750 de lei; 90) costum pentru dame - 3 buc. cu valoare de 360 de lei; 91) pantofi pentru bărbați - 4 perechi, cu valoare de 1 000 de lei; 92) cămașă pentru bărbați - 3 buc. cu valoare de 500 de lei; 93) bluză - 3 bucăți, cu valoare de 750 de lei, iar în total valoarea bunurilor constituie suma de 196 015 de lei.

A considerat că prin refuzul în compensarea bunurilor confiscate au fost încălcate cerințele art. 3, 8, 12 din Legea nr. 1225 din 8 decembrie 1992, precum și

dreptul de proprietate prevăzut de art. 1 Protocolul nr. 1 adițional CEDO și art. 46 din Constituția RM.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii nr. 1225 din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice prin dispunerea achitării valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice din anul 1941 în sumă de 196 015 de lei din contul Consiliului raional Briceni în beneficiul ei.

La 9 octombrie 2017, Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz a depus cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat repunerea în termenul de contestare a deciziei nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 emisă de Comisia specială pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice și anularea acesteia, recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice prin dispunerea achitării valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice din anul 1941 în sumă de 196 015 de lei din contul Consiliului raional Briceni în beneficiul ei, precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată.

Suplimentar a menționat că în cadrul examinării pricinii, reprezentantul pârâtului a prezentat referința, făcând trimitere la decizia nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 emisă de Comisia specială pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice, prin care s-a refuzat satisfacerea cererii.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată din 2 octombrie 2017 a fost prezentată decizia nominalizată, prin care emitentul a refuzat soluționarea pozitivă a cererii depuse de ea referitoare la achitarea compensație pentru averea confiscată în timpul represiunilor politice. Drept motiv de refuz în satisfacerea cerințelor înaintate a fost invocat faptul că Comitetul Executiv raional Briceni, prin decizia nr. 29.33 din 13 iunie 1990 a hotărât compensarea în beneficiul ei din contul bugetului raional a despăgubirilor în sumă de 4 195 de rublei, inclusiv pentru construcții 2 695 de rublei și pentru animale 1 500 de ruble.

A considerat că decizia menționată este ilegală, nefondată și pasibilă de a fi anulată.

A remarcat că în Legea nr. 186 - XVI din 29 iunie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 1225-XII din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, nu se regăsește art. 12 la care face trimitere emitentul, iar art. 12 din Legea nr. 1225 din 8 decembrie 1992, descrie modalitatea de înaintare a cererii privind recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice.

A subliniat că respectând întru totul prevederile legale, a înaintat cererea cu privire la recuperarea valorii bunurilor confiscate, dar deși au fost respectate normele de drept ce reglementează modalitatea de adresare și de recuperare a valorii bunurilor confiscate, Comisia specială a refuzat în soluționarea pozitivă a cererii încă în luna noiembrie 2013, evitând să informeze solicitantul despre decizia primită.

Totodată, Comisia specială, prin intermediul președintelui E. Bandalac, eronat a interpretat prevederile normelor materiale din Legea nr. 1225 din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, modificată prin Legea nr. 186 din 29 iunie 2006, potrivit căreia la art. II este stabilit termenul de 1 an pentru adresare Comisiilor speciale, din momentul adoptării prezentei legi, 1 ianuarie 2007, cu cereri respective de restituire a bunurilor de care au fost deposedați. Sub incidența acestei legi nu cad persoanele reabilitate, care au fost despăgubite până la intrarea prezentei legi.

Aliniatul 2 din prezentul articol se referă la termenul de adresare către Comisiile speciale, dar nicidecum la faptul că persoanele cărora li s-au achitat compensații potrivit Hotărârii Guvernului nr. 338 din 26 mai 1995, nu au dreptul să ceară despăgubiri materiale în termenul stabilit de lege.

A învederat că la momentul achitării indemnizației la 13 iunie 1990, nici nu exista Hotărârea Guvernului din 26 mai 1995 prin care se prevedea achitarea de compensații bănești pentru averea confiscată de către Comitetele executive raionale, dar nu din contul bugetelor raionale, care a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 627 din 5 iunie 2007.

Așadar, dânsa nu a beneficiat de compensații bănești în sumă de 200 de lei, în temeiul prevederilor art. 2, 3 din Hotărârea Guvernului nr. 338 din 26 mai 1995, care prin Hotărârea Constituțională nr. 41 din 20 iulie 1999, au fost declarate anticonstituționale, deci nu a fost despăgubită conform legislației în vigoare de către Comisia specială.

A precizat că despre decizia nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 emisă de Comisia specială pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice, a aflat la 2 octombrie 2017.

Prin încheierea protocolară din 1 decembrie 2017 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, a fost atrasă în proces în calitate de copârât Comisia specială pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice pe lângă Consiliul raional Briceni.

Prin încheierea din 17 mai 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, a fost atras în proces în calitate de copârât Ministerul Finanțelor al RM.

Prin hotărârea din 2 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a Liudmilei Zubcova în partea ce ține de repunerea în termen de contestare a deciziei și anularea acesteia ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar în partea ce ține de recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că legiuitorul nu a prevăzut expres competența jurisdicțională a instanței abilitată de a soluționa cererea împotriva deciziei Comisiei speciale pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice și nici nu a stabilit un termen special în interiorul căruia decizia poate fi contestată, totuși reieșind din caracterul actului contestat și anume că se contestă un act administrativ, la

stabilirea termenului de înaintare a cererii de chemare în judecată urmează a fi aplicată Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și anume, art. 17 alin.(1) lit. c).

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a respinge argumentele apelantei precum că în cauza dată nu sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ ce țin de termenul de contestare a deciziei Comisiei pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice, or, aceasta este unica lege ce vizează modalitatea generală de contestare a actelor administrative.

Totodată, în ceea ce ține de ordinea examinării cauzei, instanța de apel a conchis că prima instanță just a examinat cererea pentru repararea prejudiciilor cauzate în rezultatul represiunilor politice în ordine generală, întrucât obiect al acțiunii constituie despăgubirea solicitată de la stat în baza Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat o apreciere critică argumentelor în favoarea repunerii în termen, or, decizia Comisiei speciale nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 a fost anexată la referința depusă de Consiliul raional Briceni în ședința de judecată din 28 iunie 2017, ședință la care reprezentantului Liudmilei Zubcova, avocatul Valentina Moruz a fost înmănată referința la cererea de chemare în judecată, precum și copia deciziei Comisie speciale nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013.

Astfel, instanțele de judecată au învederat că, deoarece copia deciziei contestate i-a fost înmănată reprezentantului Liudmilei Zubcova, avocatul Valentina Moruz împreună cu referința la 28 iunie 2017, termenul de 30 zile curge anume din data indicată, respectiv, cererea privind anularea deciziei Comisie speciale nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 urma să fie depusă în instanța de judecată până la data de 28 iulie 2017 inclusiv.

Cu referire la cerințele din acțiune privind recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice, instanța de apel a relevat că, deși în familia Macovei ce a fost deportată, erau patru membri, la recuperarea valorii bunurilor confiscate a întregii familii pretinde doar Liudmila Zubcova, fără însă a prezenta dovada că este unicul moștenitor al părinților săi, la materialele dosarului nefiind anexat certificatul de moștenitor sau certificat de calitate de moștenitor.

La 30 august 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz a declarat recurs împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că la 2 iulie 2019, același Colegiu al Curții de Apel Bălți a pronunțat decizia nr. 3a-68/2019, pe o cauză similară privind anularea decizie Comisiei speciale cu privire la recuperarea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice, prin care a admis apelul, a casat hotărârea primei instanțe, cu restituire pricinii la rejudecare, din motiv că a fost încălcată competența jurisdicțională, fiind reținută cauza în procedura contenciosului administrativ, iar asemenea litigii sunt de competența instanțelor de drept comun.

Prin urmare, instanța de apel, pe cauze similare, are opinii diametral opuse, în unele cazuri privind anularea deciziei cu privire la recuperarea valorii bunurilor confiscate aplică procedura Legii contenciosului administrativ, iar în alte cazuri similare aplică procedura contencioasă.

Având în vedere prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 35 din 24 octombrie 2003, art. 12¹ din Legea nr. 1225 din 8 decembrie 1992 și art. 4 lit. f) din Legea contenciosului administrativ, a învederat că cerința din acțiune cu privire la contestarea deciziei nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 prin care a fost refuzată restituirea valorii bunurilor confiscate în urma represiunilor politice, urmează a fi examinată în procedură de drept comun și nu în procedura contenciosului administrativ.

Totodată, a remarcat că aprecierea instanței de apel cu privire la expedierea deciziei nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013, prin intermediul Poștei Moldovei de către emitent, vine în contradicție cu circumstanțele pricinii, or, reprezentantul Comisiei speciale a comunicat primei instanțe și instanței de apel faptul că nu are confirmare de expediere a deciziei în adresa ei.

La fel, o dovadă de recepționare a deciziei contestate, la dosar lipsește.

În asemenea circumstanțe, a precizat că de îndată cum a fost primită decizia nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013, aceasta a fost contestată prin cererea de majorare a pretențiilor.

A considerat ca fiind eronată concluzia instanței de apel în sensul că decizia Comisiei speciale nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 a fost anexată la referința Consiliului raional Briceni depusă în ședința de judecată din 28 iunie 2017.

La acest segment, a subliniat că la referința prezentată reprezentantului ei nu a fost anexat niciun act, fapt confirmat prin copia referinței anexate la prezentul recurs, în care nu este mențiune despre anexe.

Iar după ce a luat cunoștință de conținutul referinței, a solicitat prezentarea deciziei nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013 pe motiv că în referință se făcea trimitere la această decizie și la 2 octombrie 2017, în cadrul ședinței de judecată, a luat cunoștință cu decizia menționată.

A conchis că pretenția cu privire la anularea deciziei nr. 04/04 din 13 noiembrie 2013, a fost reținută spre examinare cu încălcarea competenței jurisdicționale, ceea ce constituie temei de strămutare a cauzei către instanța competentă, încă la faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dar încălcând prevederile art. 43 alin.(2) lit. b) și alin. (3) CPC, instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat prezenta cauză cu încălcarea competenței jurisdicționale.

La 30 octombrie 2019, Consiliul raional Briceni a depus referință la recursul declarat de Liudmila Zubcova, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 iulie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 60 vol. II), fiind recepționată de reprezentantul recurentei, avocatul Valentina

Moruz la 18 iulie 2019 și de recurentă la 24 iulie 2019, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f. d. 61, 65 vol. II).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 august 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Liudmila Zubcova, reprezentată de avocatul Valentina Moruz.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari